

EL TOBOGAN MÀGIC

Hi havia una vegada, un xiquet que es deia Carles. Li agradava jugar a conillets a amagar i es passava el dia buscant el millors amagatalls: en el garatge, en un calaix, en el poal de la roba bruta, dins de la banyera,...

Un dia, Carles estava jugant a conillets d'amagar amb la seua germaneta menuda. Comptava ella. I Carles va trobar un tobogan estrany que no havia vist mai. Oblidant-se del joc, va voler provar-lo. Un, dos i tres i es va llançar.

Va aparèixer en un lloc remot. La seua casa havia desaparegut i tot havia canviat. No hi havia ningú al carrer, així que començà a caminar cap a l'est, fins que va arribar a una gran platja.

Allí aparegué de sobte un monstre marí que feia la mida d'un edifici i tenia la mirada d'un gran feli. El monstre va agafar a Carles d'una cama, el xiquet estava tan espantat que no es podia ni moure. El monstre va arrastrar a Carles a dins la mar. Estava tot perdut?

Al far de la platja hi havia una misteriosa figura que va vore tot el que passava i va enfocar la poderosa llum del far directament cap als ulls del monstre. Aleshores, el monstre confós va soltar al xiquet i tornà mar endins.

Aquella figura misteriosa era en realitat la seua germana menuda, o això semblava, perquè ara tenia més edat.

- Carles, Carles. És hora de tornar a casa - va dir-li assenyalant un nou tobogan que hi havia a la platja.

Carles, obeïnt a la seua germana menuda-gran, va repetir l'experiència i es va deixar caure tobogan a baix. Estava quasi segur que havia viatjat al futur.

En tocar amb els peus a terra estava altra vegada al seu temps, i la seua germaneta en front d'ell va dir-li: "Carles, t'he trobat".

FI

